

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 219/04-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť K. M., t. č. Věznice Bělušice, B., Česká republika, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie a práva mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a Okresným súdom Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 313/94, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. M. o d m i e t a pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2003 doručená sťažnosť K. M., t. č. Věznice Bělušice, B., Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“),

práva na spravodlivé súdne konanie a práva mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) a Okresným súdom Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 313/94.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a 2 , ako aj v § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom. Ústavný súd výzvou z 13. januára 2004 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania a podal mu informáciu o náležitostiach návrhu. Na základe tejto výzvy sťažovateľ žiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 219/04-23 z 30. júna 2004 žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovel. V uvedenom uznesení ústavný súd stanovil sťažovateľovi povinnosť ustanoviť si právneho zástupcu na zastupovanie pred ústavným súdom a zároveň ho poučil, že ak tak neurobí, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ listom, ktorý bol ústavnému súdu doručený 22. septembra 2004, oznámil, že si právneho zástupcu na zastupovanie pred ústavným súdom neustanoví.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca. V zmysle § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, ako aj § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ ani napriek uloženej povinnosti ustanoviť si právneho zástupcu na zastupovanie pred ústavným súdom tak neurobil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2004